

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/580

z dnia 13 kwietnia 2016 r.

w sprawie wprowadzenia nadzwyczajnych autonomicznych środków handlowych dla Republiki Tunezyjskiej

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony ⁽²⁾ (zwany dalej „Układem”) stanowi podstawę stosunków między Unią a Tunezją.
- (2) Po ataku terrorystycznym w dniu 26 czerwca 2015 r. w Susie w Tunezji, Rada w swoich konkluzjach z dnia 20 lipca 2015 r. oświadczyła, że Unia, w porozumieniu z państwami członkowskimi, zbada możliwość przyjęcia wyjątkowych i czasowych środków mających wesprzeć gospodarkę tunezyjską.
- (3) Oliwa z oliwek jest głównym produktem rolnym Tunezji wywożonym do Unii, a sektor oliwy z oliwek to ważna część gospodarki krajowej, podobnie jak w niektórych regionach niektórych państw członkowskich.
- (4) Najlepszym sposobem na wsparcie przez Unię gospodarki Tunezji, zgodnie z celami określonymi w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa oraz w Układzie, jest zapewnienie atrakcyjnego i wiarygodnego rynku dla wywożonej z Tunezji oliwy z oliwek. Zapewnienie takiego rynku wymaga wprowadzenia autonomicznych środków handlowych umożliwiających przywóz tego produktu do Unii na podstawie bezcłowych kontyngentów taryfowych.
- (5) Aby zapobiec nadużyciom oraz w celu zapewnienia, aby przewidziane autonomiczne środki handlowe rzeczywiście przyniosły korzyści tunezyjskiej gospodarce, środki te muszą być uzależnione od przestrzegania przez Tunezję przewidzianych w Układzie zasad dotyczących pochodzenia produktów oraz związanych z tym procedur, jak również od skutecznej współpracy administracyjnej Tunezji z Unią.
- (6) Utrzymanie stabilności rynku oliwy z oliwek w Unii wymaga, aby dodatkowa ilość wynikająca z autonomicznych środków handlowych była udostępniana wyłącznie po wyczerpaniu rocznego kontyngentu bezcłowego nieprzetworzonej oliwy z oliwek określonego w art. 3 ust. 1 protokołu nr 1 do Układu.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2016 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 11 kwietnia 2016 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, s. 2.

- (7) Art. 184 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ określa przepisy dotyczące zarządzania kontyngentami taryfowymi. Przepisy te powinny także mieć zastosowanie do autonomicznych środków handlowych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.
- (8) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze umożliwiające jej zawieszenie czasowo uzgodnień preferencyjnych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu oraz wprowadzenie środków naprawczych w przypadkach gdy niniejsze rozporządzenie będzie miało wpływ na rynek Unii. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.
- (9) Nadzwyczajne autonomiczne środki handlowe ustanowione w niniejszym rozporządzeniu mają na celu poprawę trudnej sytuacji gospodarczej, w której Tunezja znalazła się obecnie na skutek ataków terrorystycznych. Środki te powinny zatem być ograniczone w czasie i pozostawać bez uszczerbku dla negocjacji między Unią a Tunezją w sprawie utworzenia pogłębionej i kompleksowej strefy wolnego handlu (zwanej dalej „DCFTA”).
- (10) W związku z poważnymi szkodami, jakie gospodarce Tunezji, a w szczególności sektorowi turystyki, wyrządził atak terrorystyczny w Susie w dniu 26 czerwca 2015 r., a także z uwagi na potrzebę przyjęcia nadzwyczajnych autonomicznych środków handlowych w celu poprawy sytuacji gospodarczej Tunezji w perspektywie krótkoterminowej, uznano, że należy wprowadzić wyjątek od ośmiotygodniowego okresu, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Uzgodnienia preferencyjne

Otwiera się roczny bezcłowy kontyngent taryfowy na przywóz (zwany dalej „rocznym kontyngentem taryfowym na przywóz”) na lata kalendarzowe 2016 i 2017 wynoszący 35 000 ton na przywóz nieprzetworzonej oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji i objętej kodami CN 1509 10 10 i 1509 10 90, uzyskanej całkowicie w Tunezji i przywożonej bezpośrednio z Tunezji do Unii.

Artykuł 2

Warunki korzystania z rocznego kontyngentu taryfowego na przywóz

Uprawnienie do rocznego kontyngentu taryfowego na przywóz jest uzależnione od przestrzegania przez Tunezję zasad dotyczących pochodzenia produktów i związanych z tym procedur, określonych w protokole nr 4 do Układu.

Artykuł 3

Dostęp do rocznego kontyngentu taryfowego na przywóz

Roczny kontyngent taryfowy na przywóz udostępnia się po wyczerpaniu wielkości rocznego bezcłowego kontyngentu taryfowego na nieprzetworzoną oliwę z oliwek przewidzianego w art. 3 ust. 1 protokołu nr 1 do Układu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Artykuł 4

Zarządzanie rocznym kontyngentem taryfowym na przywóz

Komisja zarządza rocznym kontyngentem taryfowym na przywóz zgodnie z art. 184 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Artykuł 5

Tymczasowe zawieszenie

W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że istnieją wystarczające dowody nieprzestrzegania przez Tunezję warunków określonych w art. 2, może przyjąć akt wykonawczy zawieszający czasowo, w całości lub częściowo, uzgodnienia preferencyjne określone w art. 1. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2.

Artykuł 6

Przegląd śródkresowy

1. Po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja dokonuje śródkresowej oceny jego wpływu na unijny rynek oliwy z oliwek i przedkłada wnioski z tej oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
2. W przypadku stwierdzenia, że przepisy niniejszego rozporządzenia mają wpływ na unijny rynek oliwy z oliwek, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu wykonawczego w celu wprowadzenia środków naprawczych zmierzających do przywrócenia sytuacji na tym rynku. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 7 ust. 2.

Artykuł 7

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych ustanowiony na mocy art. 229 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 8

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 13 kwietnia 2016 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

Przewodniczący
